

DET KONGELIGE
KOMMUNAL- OG REGIONALDEPARTEMENT

Forbund for kommunal økonomiforvaltning og skatteinnfordring
Postboks 1265 Vika

0111 OSLO

Deres ref

Vår ref
08/238-2 BED

Dato

21 MAI 2008

Egenkapitalinnskudd i KLP

Kommunal- og regionaldepartementet har i brev av 14.1.2008 fra NKK fått spørsmål om hvordan egenkapitalinnskuddet i KLP skal regnskapsføres.

NKK viser til en ordning hvor kommuner innbetaler egenkapitalinnskuddet likviditetsmessig over flere år. Spørsmålet som reises av NKK er om egenkapitalinnskuddet må regnskapsføres som utgift i sin helhet det året en kommune flytter sin pensjonsordning til KLP, eller om det er anledning til å fordele utgiftsføringen og finansieringen av egenkapitalinnskuddet over flere år.

I henhold til kommuneloven § 48 nr. 2 skal alle kjente utgifter i året tas med i årsregnskapet for vedkommende år, enten de er betalt eller ikke når årsregnskapet avsluttes. Dette innebærer at en utgift som hovedregel skal registreres i årsregnskapet når den oppstår, selv om utbetalingen skjer på et senere tidspunkt, jf. Ot.prp. nr. 43 (1999-2000) s. 132.

Utgiftsføringen av et egenkapitaltilskudd kan således ikke baseres utelukkende på betalingstidspunktet dersom en må legge til grunn at utgiften allerede har oppstått og en må regne den som kjent.

Departementet er noe i tvil om når en må anse at utgiften knyttet til et egenkapitaltilskudd reelt sett oppstår og må regnes som kjent. Vi legger til grunn at dette må baseres på hvordan KLPs selskapsvedtekter av 18.7.2007 forstås. Vi viser til vedtektene punkt 2-3, hvor det heter at "*Medlemmene plikter å betale egenkapitaltilskudd*

i den utstrekning det er nødvendig for å gi KLP tilfredsstillende soliditet. Tilskuddet fastsettes i forhold til premiereserven og beregnes særskilt for den enkelte fellesordning av KLPs styre for det enkelte kalenderår.”

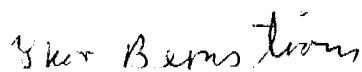
Med utgangspunkt i dette antar vi at et medlems forpliktelse til å bidra med et egenkapitaltilskudd kan sies å oppstå årlig i det tilskuddet fastsettes av KLPs styre for hvert kalenderår. Videre antar vi at størrelsen på egenkapitaltilskuddet for det enkelte år vil være avhengig av størrelsen av premiereserven på det aktuelle tidspunkt, og således ikke vil være bestemt av avtaler om når betalingen skal skje. Slik vi forstår dette betyr det at forpliktelsen til å bidra med et egenkapitaltilskudd må anses oppstått selv om det avtales at betalingen av et egenkapitaltilskudd for ett år skal fordeles likviditetsmessig over flere år.

Vi antar også at et medlem i KLP har fulle rettigheter i selskapet selv om forpliktelsen til å bidra med egenkapitaltilskudd ikke er fullt innbetalt, og at medlemmer som benytter seg av den nevnte betalingsordningen behandles likt med selskapets øvrige medlemmer.

Ut fra dette er det vår vurdering at et egenkapitalinnskudd må regnskapsføres som utgift i sin helhet det året en kommune flytter sin pensjonsordning til KLP. Samtidig balanseføres innskuddet i sin helhet som anleggsmidler til anskaffelseskost. Vi antar imidlertid at KLP kan ha kommentarer til hvordan en må forstå selskapsvedtektene, når en må anse at forpliktelsen til å bidra med egenkapitaltilskudd oppstår, og om den aktuelle betalingsordningen har betydning for medlemmets rettigheter i selskapet.

Saken reiser videre spørsmål om ordningen med å fordele betalingen av egenkapitaltilskuddet for ett år over flere år må anses som en finansieringsordning, og således også om ordningen er å anse som lån i henhold til kommuneloven § 50. For å kunne vurdere dette nærmere ber vi KLP om opplysninger om ordningen sett i lys av kommuneloven § 50.

Med hilsen

Thor Bernstrøm e.f.
avdelingsdirektør

Bent Devik
seniorrådgiver

Likelydende brev sendt til:

Forbund for kommunal økonomiforvaltning og skatteinnfordring
Kommunal Landspensjonskasse